

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О

ДРЖАВНОМ ПРАВОБРАНИОШТВУ

І ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

§ 1

Државно правобраништво, као орган Министра финансија, има задатак да штити имовно-правне интересе Државе.

§ 2

У Министарству финансија установљава се Врховно државно правобраништво, које стоји на челу Државног правобраништва.

У седишту сваког Апелационог суда постоје државна правобраништва са територијалном надлежношћу ових судова.

§ 3

Државно правобраништво заступа Државу пред судовима и осталим властима, као и према свима лицима, осим ако није нарочитим законима друкчије наређено.

§ 4

Државно правобраништво даје, на захтев државних власти, правна мишљења по свима важнијим питањима.

Кад правна мишљења траже власти, које имају своје правне референте, дужне су уз захтев доставити и мишљење својих референата.

§ 5

Све уговоре, које Држава закључује, а чија вредност прелази 100 000 — динара, дужне су власти пре коначног закључења доставити Државном правобраништву на правно мишљење и примедбу.

Ако је вредност непроцењива или прелази 1,000.000.— динара уговори се достављају Врховном државном правобраништву.

Од овога се изузимају уговори, које одобрава Народно претставништво.

§ 6

Државно правобраништво ради и све послове, који су му појединим законима стављени у надлежност, као и оне послове, које му буде Министар финансија наредбом ставио у дужност.

§ 7

Одредба § 5 важи и за правна лица и установе, чије имовно-правне интересе заступа Државно правобраништво по нарочитим законима.

ІІ ПОСТУПАК

§ 8

Врховни државни правобранилац и Државни правобранилац заступају по овом закону без нарочитог пуномоћства.

§ 9

Врховни државни правобранилац и Државни правобранилац овлашћени су да заступање повере и чиновницима правобраништва, као и судским чиновницима, па и у оним

случајевима, где закони траже да странку може заступати само адвокат. Према потреби и природи посла могу поверити заступање и чиновницима других струка.

§ 10

У надлештвима где постоје шефови правних отсека или правни референти, и ови су овлашћени да могу Државу заступати у споровима, који долазе у надлежност средњих судова.

§ 11

Врховни државни правобранилац у случају потребе може поверити заступање и Државном правобраниоцу који не би био надлежан по § 2.

§ 12

Државни правобранилац заступа Државу и пред судовима и другим властима страних држава, уколико је то могуће по законима тих држава.

Ако је потребно у место Врховног државног правобраниоца или Државног правобраниоца одредити друго лице пред страним судовима и властима, министар који ово буде захтевао има предложити лице за заступање. Пошто о томе да мишљење Врховни државни правобранилац, Министарски Савет доноси коначну одлуку, а Министар финансија одређеном лицу издаје потребно пуномоћство.

Лице, које се горњег заступања прими, за време трајања добивеног пуномоћства, не може водити спорове против Државе за рачун другог.

§ 13

Кад правна лица и установе, чије имовно-правне интересе заступа Државно правобраниоштво по нарочитим законима, воде спор са Државом или међу собом, не може их у тим споровима заступати Државни правобранилац.

§ 14

Ако се неспорним путем не могу заштитити државни интереси, Државно правобраниоштво је дужно повести спор.

§ 15

Само Државно правобраниоштво може за Државу подизати тужбе и на тужбе против Државе давати одговоре, уколико овим законом није другачије одређено.

§ 16

Ако једна државна власт тражи од Државног правобраниоштва да поведе спор а Државни правобранилац и ње да томе нема места, доставиће предмет са образложеним мишљењем Врховном државном правобраниоштву на одлуку.

§ 17

Све судске одлуке по предметима, који спадају у надлежност Државног правобраниоштва, морају се доставити Државном правобраниоштву; у противном не могу произвести правно дејство.

18

Све власти дужне су тужбе и друга акта, поднета против Државе и уснова, које Државно правобраниоштво заступа, а која су им погрешно упућена, без одлагања доставити надлежном Државном правобраниоштву.

§ 19

Државни правобранилац може признати и равнати се у име Државе и то, ако је вредност спора до 30.000.— динара по одобрењу Врховног државног правобраниоца, а преко ове суме по одобрењу Министра финансија.

Признања и поравнања без ових одобрења не могу произвести према Држави правно дејство.

§ 20

Против пресуда, решења и одлука, изречених на штету Државе, дужно је Државно правобраниоштво употребити правна средства.

Само по писменом одобрењу Врховног државног правобраниоца, може Државни правобранилац одустати од употребе правног средства. Ако је вредност спора већа од 30.000.— динара потребно је одобрење Министра финансија.

§ 21

Државна правобраниоштва дужна су извештавати Врховно државно правобраниоштво о сваком спору непроцењивом или у вредности преко 100.000.— динара.

§ 22

Државно правобраниоштво самостално и непосредно општи са свима властима. Све државне власти дужне су Државном правобраниоштву указивати правну помоћ, кад је у службеним пословима затражи, и достављати му тражена акта, ако зато не постоје какве законске сметње.

За сваку неуредност власти одговараће чиновник, чијом је кривицом неуредност наступила, не само дисциплински већ и за накнаду штете, која би отуда произашла за Државу.

§ 23

Поред Државног правобраниоштва и власти, које су нарочитим законима овлашћене да траже обезбеђење за Државу, дужне су и овлашћене и друге власти у случају потребе тражити ова обезбеђења, а решење о томе суд је дужан доставити и Државном правобраниоштву.

§ 24

Спорове са Државом могу судити само редовни државни судови.

§ 25

Сукобе надлежности као и остала спорна питања између појединих државних правобраниоштва расправља Врховно државно правобраниоштво.

§ 26

Државно правобраниоштво дужно је предузети без одлагања све што је потребно да се правноснажне одлуке одмах изврше.

§ 27

Ако Државно правобраниоштво прими за Државу новац или друге вредности дужно их је најдаље у року од три дана по пријему предати надлежној државној каси

§ 28

Поверилац коме је правноснажном судском одлуком досуђена новчана тражбина од Државе, дужан је упутити надлежном Државном правобраниоштву молбу ради исплате.

Ако у року од два месеца од предате молбе поверилац не буде обавештен о издату налогу за исплату, или ако у року од четрнајест дана од дана обавештења, да је налог издат, исплата не буде извршена, може тражити извршење код суда.

§ 29

Ради наплате новчаних потраживања од Државе не могу се узети у извршење непокретности и покретности које су непосредно намењене јавној служби, саобраћају и земаљској одбрани, новац у државним касама, предмети државног монопола, као ни примања Државе по јавноправном основу, као што су порези, таксе, трошарина, царина и друго.

§ 30

Ако би се показало, да због немаштине дужника није могуће ни извршењем наплатити новчане тражбине досуђене Држави, Државно правобраниоштво може образложеном одлуком

одустати од тражења наплате. Ако је сума досуђених тражбина већа од 1.000.— динара мора за то имати одобрење Врховног државног правобраниоштва.

§ 31

Реферати и мишљења, која представљају унутрашњи рад администрације, не смеју се саопштавати нити давати у препису приватним лицима. Остала акта обавештајне и доказне природе намењена Државном правобраниоштву не могу се приватним лицима саопштавати и давати у препису без одобрена Државног правобраниоштва.

§ 32

Ближе одредбе о раду Државног правобраниоштва по овоме закону прописује Министар финансија.

III СТАЛНИ ПРАВНИЧКИ ОДБОР

§ 33

При Врховном државном правобраниоштву постоји Стални правнички одбор, који на захтев Министра финансија даје саветодавна мишљења предметима, који му буду на мишљење упућени.

§ 34

Стални правнички одбор састоји се из девет чланова, од којих се осам постављају указом на предлог Министра финансија на годину дана од судија редовних и управних судова, државних саветника, чланова Главне контроле, професора правних факултета и адвоката. Као девети члан Сталног правничког одбора улази Врховни државни правобранилац односно његов заменик.

§ 35

У Сталном правничком одбору претседава и свима његовим пословима руководи најстарији члан по рангу од постављених.

За пуноважну седницу потребно је присуство више од половине чланова.

§ 36

Стални правнички одбор се састаје на позив Врховног државног правобраниоца односно његовог заменика.

§ 37

Ако су Сталном правничком одбору потребна стручна лица ради објашњења, позивају се на заказану седницу.

§ 38

Стални правнички одбор даје своје мишљење написмено, образложено и поткрепљено законским прописима.

Мишљења Сталног правничког одбора не могу се издавати у препису приватним лицима.

Мишљења Сталног правничког одбора уписивају се у нарочиту књигу у целини по реду доношења.

§ 39

Чланови Сталног правничког одбора и стручна лица, која буду позивана, имају награду коју одреди Министар финансија.

IV ОСОБЉЕ

§ 40

На челу Врховног државног правобраниоштва стоји Врховни државни правобранилац, који је непосредно подређен Министру финансија.

Врховни државни правобранилац води надзор над целокупним радом државних правобраниоштава. У његову надлежност спадају и послови око службених односа свих чиновника и осталих службеника државних правобраниоштава.

Врховни државни правобранилац може за Министра финансија доносити одлуке и решења из његове надлежности уколико га он за то овласти.

§ 41

У Врховном државном правобраниоштву установљава се звање заменика Врховног државног правобраниоца.

Заменик Врховног државног правобраниоца врши дужност Врховног државног правобраниоца кад је овај сречен и отправља све послове, које му Врховни државни правобранилац буде ставио у дужност.

§ 42

На челу државних правобраниоштава стоје државни правобраниоци, који су непосредно подређени Врховном државном правобраниоцу.

Државни правобраниоци управљају пословима државног правобраниоштва и врше непосредан службени надзор над особљем.

У случају спречености државног правобраниоца његову дужност врши по рангу најстарији чиновник.

§ 43

У Врховном државном правобраниоштву и у државним правобраниоштвима постоје и ова чиновничка знања: виши саветник, саветник, виши секретар, секретар, пристав, приправник, главни архивар, архивар и архивски чиновник.

Поред чиновника постоји потребан број званичника, служитеља и дневничара.

§ 44

Врховни државни правобранилац мора поред услова из Закона о чиновницима испуњавати и услове који се траже за судију Касационог суда, по Закону о судијама, или да је провео пет година у звању заменика Врховног државног правобраниоца или Државног правобраниоца.

§ 45

Заменик Врховног државног правобраниоца и Државни правобранилац, поред услова из Закона о чиновницима морају испуњавати услове који се траже за судију Апелационог суда по Закону о судијама, или да су провели три године у звању вишег саветника Државног правобраниоштва.

§ 46

Виши саветник, саветник, виши секретар, секретар и пристав морају имати свршени правни факултет и положити судијски или адвокатски испит.

Приправник мора имати свршени правни факултет.

§ 47

Главни архивар, архивар и архивски чиновник морају имати непотпуну средњу школу.

§ 48

Званичник, служитељ и дневничар морају испуњавати услове који се за таква звања траже по Закону о чиновницима.

§ 49

Звање Врховног државног правобраниоца распоређује се у II — групу 2 и 1 степена, а звање заменика Врховног државног правобраниоца у III — групу 2 и 1 степена.

Остала чиновничка звања распоређена су Законом о чиновницима.

§ 50

За чиновнике и остале службенике Државног правобраниоштва важе одредбе Закона о чиновницима уколико овим законом није друкчије предвиђено.

§ 51

Време проведено у служби Државног правобраниоштва рачуна се као време проведено у суду.

Приправничка служба у Државном правобраниоштву рачуна се за полагање судијског и адвокатског испита и за стицање положаја судије као и служба у суду.

§ 52

Врховни државни правобранилац, заменик Врховног државног правобраниоца и Државни правобранилац бирају се конкурсом, с тим да при једнаким погодбама имају првенство активни правобранилачки чиновници.

V ПРЕЛАЗНА НАРЕЂЕЊА

§ 53

Кад овај закон ступи у живот сви чиновници и остали службеници Државног правобраниоштва остају на положајима, на којима су се затекли, и даље напредују по прописима Закона о чиновницима и овога закона.

§ 54

До установљења Државног правобраниоштва на територији Скопљанског апелационог суда, послове тога правобраниоштва отправљаће Државно правобраниоштво у Београду.

§ 55

Кад овај закон ступи на снагу престају важити сви закони, уредбе, службена упутства и остали прописи, који су до сад важили за Државна правобраниоштва, као и остали законски прописи противни овом закону.

§ 56

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а добија обавезну снагу после 90 дана од обнародовања у „Службеним новинама“.

Arhivski Skupština Srpske
dokumenta

